

Endelig har jeg en Henstilling til den højtærede Trafikminister. Den højtærede Minister har jo gennemført adskillige gode Reforme, som jeg forstaar har til Hensigt, at Statsbanerne fremtidig skal behandle sine Kunder paa samme Maade, som den gode Forretningsmand behandler sine, nemlig saaledes, at de bliver tilfredse og ønsker at vedblive at være Forretningens Kunder. Den lille Reform, jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, gaar i samme Retning, og der er den Fordel ved den, at den sikkert ikke koster en rød Øre, i hvert Fald er Bekostningen saa minimal, at det slet ikke er noget at tale om. Den gaar ud paa, at man paa de mindre Stationer og Holdepladser skulde kunne udstede Billetter til alle Statsbanernes Stationer, noget, som for Tiden kun kan ske paa de større Stationer. En saadan Reform vilde sikkert blive modtaget med Tilfredshed ikke mindst af de rejsende, som er henvist til at benytte de mindre Stationer og Holdepladser. Men jeg tror ogsaa, det vil blive mødt med Tilfredshed af Personalet ude paa Holdepladserne. For ganske nylig var jeg paa min nærmeste Station, Filskov Station, Vidne til en lille Tildragelse, som beviser dette. Der kom en Forretningsmand ind og forlangte Billet til Aalborg. Stationsmesteren svarede ham, at det kunde han ikke faa, han kunde faa en Billet til Langaa eller Randers og kunde saa derfra løse Billet videre til Aalborg. Forretningsmanden spurgte meget forundret, om det da virkelig ikke var en dansk Statsbanestation, han var kommet ind paa, siden han ikke en Gang kunde faa en Billet til Aalborg, og Stationsmesteren maatte da til at forklare ham, at det desværre kun var en beskeden Holdeplads, og at han hverken havde Pligt eller Ret til at udstede Billet til andre Stationer eller Holdepladser end dem, hvortil han havde trykte Billetter. Nu mener jeg selvfølgelig ikke, at enhver Holdeplads skal ligge inde med trykte Billetter til alle Stationer og Holdepladser i hele Danmark, men jeg synes, man kunde betro disse Stationsmestre at skrive saadanne Billetter. Det er jo det, der finder Sted paa de større Stationer, hvor der heller ikke er trykte Billetter til alle Pladser, men hvor der findes Blanketter og smaa Kuponbøger, der kan udfyldes som en Billet, der gælder til de Stationer, hvortil der ikke haves trykte Billetter. Jeg tror, som sagt, en saadan Reform vilde blive mødt med Tilfredshed af alle, der er henvist til at benytte de mindre Stationer og Holdepladser. Naar man tænker over det, er det i Grunden forbavsende,

at en saadan Reform ikke allerede er gennemført. Hvad Grunden dertil er, kan jeg selvfølgelig ikke vide, for jeg kan ikke tænke mig, at det skulde være den, at man ikke tør betro Stationsmesteren at udfylde en saadan Blanket, som her er Tale om. Hvis det er Grunden, er det fuldstændig ubegrundet, og jeg tror, at alene den Uddannelse, som vore Stationsmestre faar, er den bedste Garanti for, at de vil være i Stand til at udføre det Arbejde.

Endelig har jeg en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister. I Efteraaret var jeg til et Hjælpekasse-møde i Vejle, hvor vi blandt andet drøftede den Arbejdsløshed, som man fra alle Sider var enig om vilde indtræffe i den kommende Vinter, og hvor vi forhandlede om, hvad der kunde gøres for at modvirke den. Af flere af disse Hjælpekassebestyrelsesmedlemmer blev der peget paa, at en af de Ting, som kunde tages op, var Opravning af Mergel. For Tiden er der paa Finansloven en Bevilling til Nedsættelse af Mergelfragterne, men der er jo adskillige Landkommuner, som ikke har Baner og derfor ikke kan faa Del i denne Bevilling. Man ønskede paa dette Møde at henlede Regeringens og Rigsdagens Opmærksomhed paa dette Forhold, idet man syntes, der burde gøres noget i den kommende Vinter for ad denne Vej at bidrage til at modvirke Arbejdsløsheden, og selve den Foranstaltning, at der kommer Mergel op, er jo et Grundforbedringsarbejde, som vil have blivende Værdi.

A. C. Mortensen: Da Finanslovsforslaget for indeværende Aar i sin Tid fremlagdes her i dette Ting, var der opført en Bevilling paa 35 000 Kr. til et nyt Gulv i Viborg Domkirke. Desværre lod Finansudvalget denne Bevilling glide ud, vistnok fordi det havde faaet misvisende Oplysninger. Der findes for Tiden i Viborg Domkirke et blødt Murstensgulv, som afgiver en Mængde Støv, der sætter sig paa de værdifulde Kalkmalerier, som findes i denne Kirke, og alle sagkyndige er enige om, at naar Malerierne skal renses for dette Støv, vil de blive ødelagt. Det forekommer mig dog at være for urimeligt, at disse verdensberømte Billeder, som en af vort Lands største Kunstnere har brugt en Aarrække til at fremstille, skulde ødelægges, fordi vi ikke havde Raad til at lægge et ordentligt Gulv i Kirken. Jeg vil derfor meget henstille til det ærede Finansudvalg at søge at faa denne Bevilling opført paa det foreliggende Finanslovsforslag. Jeg er ikke i Tvivl om, at den højtærede Kirkeminister